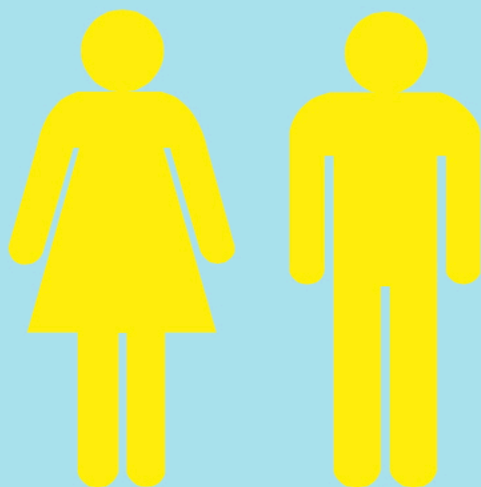

ben jij
je wc?

Mariël Peters & Julia Odenkirchen

Voorwoord

Hoe vaak gebeurt het niet, je gaat even bij iemand naar het toilet. Gedurende het toiletbezoek kijk je eens aandachtig rond en verwonder je je over dit kleine hokje waarin je wordt omringd door allerlei persoonlijke spullen.

Wanden vol foto's, herinneringen, kalenders. Planken vol beeldjes, kaarsjes, souvenirjes. Maar waarom juist deze voorwerpen? En waarom juist op deze plek?

De typisch Nederlandse gezelligheid voert ver, zeer ver. Zelfs in het kleinste kamertje proberen we er iets bijzonders van te maken.

Onze fascinatie voor dit verschijnsel ontstond tijdens onze studie aan Academie Minerva, de kunstacademie in Groningen. Een onderzoek naar typisch Nederlandse gewoontes bracht ons uiteindelijk bij dit onderwerp.

We zijn met enthousiasme en nieuwsgierigheid in de wereld van de wc gedoken.

Met onze camera, uitklapbaar statief en schrijfboekje gingen we op pad om te kijken wat deze 50 mensen over hun toilet konden vertellen.

De ontmoetingen waren bijzonder; er werd openhartig gesproken over het toilet maar ook over het leven, liefde, herinneringen, reizen en vele andere onderwerpen.

Het maken van het boek is voor ons een spannende, inspirerende en vooral bijzondere tijd geweest. Een tijd waarin wij ons volop verwonderden over al die verschillende mensen en hun verschillende levens.

We hopen dat dit boek ook bij jullie af en toe verwondering oproept. Of juist een feest der herkenning vormt. Hoe dan ook: voor ons was ieder toiletbezoek zeker een feest.

Dank aan alle 50 deelnemers!

Naam: Gieke (1959)

Woont: alleen

Beroep: geen

vouwer

**‘ IK MOET REGEL-
MATIG GRINNIKEN
ALS IK ZIE WAAR DE
KIKKERS NU WEER
ZIJN NEERGEZET ’**

Gieke

Het begon met één kikkertje, dat ik kreeg van Sinterklaas. Sindsdien blijven mijn vrienden kikkers aanslepen voor in de wc. Die ik dan kan kussen. Je weet wel; in verband met de prins.

Mijn dochter is dit jaar op kamers gegaan en nu woon ik alleen. Het saaie is dat er dan niets meer zo-maar verandert in je huis. Daarom vraag ik iedereen die naar de wc gaat om ten minste één kikker van plaats te veranderen. Dus nu hangen en staan ze steeds op verschillende plekken. Ik moet regelmatig grinniken als ik zie waar ze nu weer zijn neergezet.

Ik heb ooit een keer een slaapkamer verhuurd aan twee jongens voor Eurosonic. Ook aan hen vroeg ik de kikkers te verplaatsen. Toen ze weggingen hebben ze een kikker neergezet met een kaartje waarop 'bedankt voor de gast-vrijheid' stond. Het waren compleet onbekenden, en toch was daar weer een kikker. Dat vond ik zo grappig.

De wc-rolhouder is ook een apart verhaal. Het is een oud cassette-bandjesrek dat mijn vader ooit heeft gemaakt. Op een gegeven moment hadden we alles op cd en gebruikten we geen cassettes meer. Toen heb ik het rek geverfd en bleek dat de wc-rollen er precies inpasten.

Naam: Ina (privé)
Woont: samen met Adje
Beroep: geen

**‘ JE BIPS BEVRIEST
HIER GEWOON ’**

Ina

Ik woon bij het uiteinde van het Stadspark, op de rand van stad en natuur. Als je bij mij op de wc zit zie je weiland en allemaal pony's. Aan de voorkant is een sloot. Afgelopen week zat ik op de wc en toen zag ik een koppel zwanen vlak voor me langs zwemmen. Ik heb ook wel eens een roofvogel voorbij zien vliegen.

Bij mij op de wc lijkt het net alsof je in een vogelkijkhuisje zit, middenin de natuur met je verrekijker. Je zitten tussen de dieren, maar die trekken zich daar niets van aan. Dat is ook de charme van de wc zoals wij hem hebben. Ik vind de wc een van de mooiste plekjes van het huis.

Momenteel zit er glas in, maar normaal gesproken is er geen deur. In de winter is het dan ook altijd heel fris op de wc. Dan denk je: 'snel de broek weer omhoog, anders bevries ik!'

Alles gaat regelrecht de grond in, we gooien daarom geen papier in de wc. Dat stoppen we in het emmertje. Zo kun je geen schade aanrichten aan de natuur. He moet wel natuurvriendelijk blijven, anders zou ik het niet doen.

Onze wc is gemaakt van oude deuren. Die heb ik in de tuin opgegraven. Wat komt hier nou weer uit de grond, dacht ik. Bleken het allemaal opgestapelde deuren te zijn. Alles wordt hier hergebruikt. Dat is eigenlijk een beetje het verhaal van de wc.

Naam: Anke (1984)

Woont: alleen

Beroep: eigenaar mediabedrijf Pankmedia

vouwer

**'IK VIND HET LEKKER
OM KANSLOOS OP DE
WC TE ZITTEN'**

Anke

Mijn wc ligt vol spullen. Héél veel spullen zelfs. Het is ook altijd een heel gedoe om het lichtknopje te vinden, omdat die achter de badjas hangt. Sommige dingen hang ik liever niet in mijn woonkamer, dus dan komen ze terecht in de wc. Zoals al die voetbalspullen. Ik ben geen *diehard* voetbalfan, maar ik vind het wel leuk om op de wc lekker naar de jongens van FC Groningen te kijken, haha. Zelfs mijn toiletpapier heeft een voetbalthema. Toen ik dat in Duitsland een keer tegenkwam heb ik meteen een grote voorraad meegenomen.

Ik voetbal zelf niet, maar vind het wel een heel leuke sport. Gelukkig maar, want ik werk bij FC Groningen. Er hangt ook een bord met mijn naam erop, dat heb ik gekregen in 2008, toen ik werkte op het EK in Oostenrijk. Ik had goed contact met de mensen die daar de borden maakten.

Uiteindelijk hebben ze er speciaal voor mij eentje gemaakt met mijn naam erop. Naast al die voetbalspullen liggen er heel veel tijdschriften op mijn wc. Vooral nummers van het Volkskrant Magazine en HP/de Tijd. Dat tijdschrift leest mijn vader altijd, dus die krijg ik regelmatig mee. Al die schmink en beautyspullen heb ik omdat ik jarig ben op Halloween. Vandaar ook die grote fles met nepbloed die er staat. Dat ziet er trouwens heel echt uit!

Mensen vinden mijn wc vaak erg druk, maar als ik na mijn werk thuis kom vind ik het heel chill om eerst even een kwartier op de wc te zitten. Het is gewoon lekker om even kansloos te zitten. Dan pak ik een tijdschrift en soms maak ik wat foto's. Met een paar vriendinnetjes hebben we een wc-app, waarbij we elkaar foto's sturen van als we op de wc zitten. Eigenlijk willen we daar nog een keer een boekje van maken: het pleeboek.

Naam: Wilke (1964)

Woont: met haar gezin

Beroep: grafisch vormgeefster

vouwer

**‘ JE KUNT HEEL
GOED KOTSEN OP
DEZE WC ’**

Wilke

Mijn man Theo zei tegen kunstenaar Tijn Roebroek dat hij het altijd zo lastig vond dat er water tegen je heen spettert als je in de wc plast. Toen kwamen ze op het idee om er een beweegbare vloer in te zetten, want de wc zit namelijk erg hoog. Als man kan je dan alle standen kiezen die je wil.

We wilden het liftmechanisme voor de vloer in eerste instantie gewoon kopen, maar het systeem ging maar tot 80 kilo. Dat zou lullig zijn voor iemand die wat zwaarder was, dus hebben we het zelf gemaakt. In de lift kun je zelfs bellen. Er zit een telefoon in waar je geld in kan gooien. Verder liggen er twee rollen wc-papier, daar hebben we een systeem voor.

Wie niet bijvult, moet geld in het potje leggen. Er hangt ook een handdoek, die kan je voor de wc hangen om het raam te bedekken.

Het mechanisme werkt nog steeds ontzettend goed. De wc zit heel comfortabel. Je kunt zelfs wel zeggen dat het onze favoriete plek in huis is. Er zijn ook mensen die de lift wat eng vinden, maar vaker zijn ze superenthousiast. Wat ook heel fijn is, je kunt heel goed kotsen op deze wc. Het is dat ik erg weinig kots.

Naam: Klaas (1962)

Woont: alleen

Beroep: geen

vouwer

**‘ IK WIL NIET ZO
BURGERLIJK ZIJN ’**

Klaas

Het zwarte wc-papier heb ik van een vriendin gekregen die altijd heel passende cadeautjes geeft. Ze heeft voor tien euro dat wc-papier voor mij gekocht. Het waren zes rollen, maar ik ben er erg zuinig op. Heel handig is het niet, dus daarom heb ik voor het normale gebruik een rolletje wit papier staan. Het is nog steeds mijn mooiste cadeau aller tijden.

Het toiletpapier past zo goed bij mij omdat alles hier zwart is. De vloer, de gordijnen, de schutting. Als klein jongetje kwam ik ergens waar alles zwart was. Ik vond dat zo'n mooi sfeertje, dat wilde ik ook. Of misschien is het mijn donkere kant; ik ga ook altijd in het zwart gekleed.

Ik wil niet zo burgerlijk zijn. Daarom wil ik eigenlijk geen kalender, wc-borstel of een standaard waar wc-rollen op staan. De rollen zitten meestal per vier verpakt, en toen dacht ik: 'ik zet gewoon vier standaarden naast elkaar.' Toch weer een beetje anders. Ik snap het allemaal wel; ik snap de kalender, ik snap de borstels en ik snap de voorraden, maar toch past het wat minder bij mij.

168

Naam: Berendina (1923)

Woont: alleen

Beroep: gepensioneerd

privé

‘ MIJN VADER VOND WC-PAPIER TE DUUR ’

169

Berendina

Ik heb drieëntwintig jaar op een schip gewoond. Daar was geen toilet, alleen een emmer. Wc-papier hadden we daar ook niet. Dat vond mijn vader veel te duur. In plaats van wc-papier namen we altijd krantenpapier mee als we op de emmer gingen. Meestal was dat de gezinsbode van de schippers. Mijn vader gebruikte de emmer zelf trouwens bijna nooit. Hij deed het altijd buitenboord.

Later, toen mijn vader overleed, kwamen we aan wal. Omdat er geen krantenpapier in een toilet mag, moesten we thuis ineens wel wc-papier kopen.

Mijn huidige wc is meteen ook de badkamer. Vandaar dat er ook een pyjama, een nachthemd en een plastic aankleedschoort hangen. En er staan natuurlijk de gebruikelijke dingen in: schoonmaakmiddelen, luchtverfrissers, een badmuts, weegschaal en een vuilnisemmer.

Het is vooral een heel praktische wc. Hij is helemaal aangepast voor oude mensen. Er zit bijvoorbeeld zo'n hoge toiletpot in. Wat er ook hangt is een verklaring dat ik niet gereanimeerd wil worden. Voor mij is het goed zo. Ik heb alles en ben helemaal tevreden.

Ben jij je wc? Vijftig persoonlijke verhalen over het kleinste kamertje. Van ouderwets gezellig of hyperhygiënisch tot de wc als ontmoetingsplek.

Uitgeverij Loopvis

Mariël Peters & Julia Odenkirchen

ISBN 978-90-817648-8-9

9 789081 764889 >